I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2398/97,

annettu 28 päivänä marraskuuta 1997,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1], ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

(1) Komissio otti käyttöön asetuksella (EY) N:o 1069/97 [2], jäljempänä 'väliaikainen asetus', väliaikaisen polkumyyntitullin CN-koodeihin 6302 21 00, 6302 22 90, 6302 31 10, 6302 31 90 ja 6302 32 90 kuuluvien, Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa.

(2) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönoton jälkeen tietyt asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille. Osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli tarkoitus suositella lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottoa ja väliaikaisten tullien vakuutena olleiden määrien lopullista kantamista lopullisten polkumyyntitullien tasolla. Osapuolille annettiin myös määräaika huomautusten esittämistä varten tämän ilmoituksen johdosta.

(3) Asianomaisten osapuolten esittämät suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin aiheellisiksi katsotuissa tapauksissa huomioon lopullisissa päätelmissä.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö

(4) Komissio sai alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useita pyyntöjä, jotka koskivat tiettyjen tuotelajien jättämistä menettelyn ulkopuolelle:

— tietyt osapuolet toistivat kemiallisten aineiden avulla valmistetun seersucker-tyyppisten vuodeliinavaatteiden menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskevan pyyntönsä ja väittivät, että niitä ei enää tuoteta yhteisössä,

— tietyt osapuolet toistivat laitosten (esimerkiksi sairaaloiden ja hotellien) käyttöön tarkoitettujen valkaistujen vuodeliinavaatteiden menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskevan pyyntönsä. Eräs osapuoli vaati lisäksi laitosten käyttöön tarkoitettujen värjättyjen vuodeliinavaatteiden jättämistä menettelyn ulkopuolelle. Pyyntöjensä tueksi nämä osapuolet väittivät, että käyttäjälaitokset tarvitsevat kyseessä olevan tuotteen erityislaatua eli erityisen tukevan kudosrakenteen omaavasta kankaasta valmistettuja tuotteita, jollaisia väitteen mukaan ei yhteisössä tuoteta,

— komissio vastaanotti myös pyynnön, joka koski yksinomaan käsi- tai jalkakäyttöisillä kangaspuilla (käsipuilla) kudotusta kankaasta tehtyjen tuotteiden jättämistä menettelyn ulkopuolelle.

[1] EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96 (EYVL 317, 6.12.1996, s. 1).
[2] EYVL L 156, 13.6.1997, s. 11

(5) Seersucker-vuodeliinavaatteita koskevaa pyyntöä ei voitu hyväksyä siitä huolimatta, että yhteisön tuotannonala ei tuota samanlaisia tuotteita, koska väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty sitä tukevia uusia perusteita. Tämän vuoksi pääteltiin, että tämä tuotetyyppi kuuluu menettelyn piiriin, koska se on fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan siinä määrin samankaltainen muiden vuodeliinavaatetyyppien kanssa, että ne voivat kilpailla toistensa kanssa.

(6) Sellaisen pyynnön osalta, joka koski tiettyjen laitosten käytettäviksi tarkoitettujen vuodeliinavaatteiden ja erityisesti tietyn painorajan ylittävän kudosrakenteen omaavien tuotteiden jättämistä menettelyn ulkopuolelle todettiin, että yhteisössä tuotetaan kudosrakenteeltaan raskaampia vuodeliinavaatteita (erityisesti, ei kuitenkaan yksinomaan, flanellina tunnettu laji). Liioin ei voitu määrittää selkeitä perusteita, joilla yhteisössä tuotetut ja myydyt laitosten ja yksityishenkilöiden käyttöön tarkoitetut vuodeliinavaatteet ja tuodut tuotetyypit voitaisiin erottaa toisistaan: nämä tyypit ovat riittävän samanlaisia fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan, jotta niitä voitiin pitää samankaltaisina tuotteina.

Laitoskäyttöön tarkoitettujen vuodeliinavaatteiden menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskevaa pyyntöä ei tämän vuoksi voitu hyväksyä, ja näin ollen vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa esitetyt tutkimustulokset sekä komission päätelmät.

(7) Käsipuilla valmistettujen tuotteiden menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön osalta todettiin, että vaikka erilaisten tuotantomenetelmien käyttö ei sinänsä vaikuta samankaltaisen tuotteen määritelmään, käsipuilla valmistetut tuotteet eroavat fyysisiltä ominaisuuksiltaan muista vuodeliinavaatteista erityisesti sen vuoksi, että niiden kudosrakenne on epätaisaisempi ja löysempi. Tämä ero on johtanut siihen, että kuluttajilla on erilainen käsitys käsipuilla valmistetuista tuotteista; tätä käsitystä vahvistaa se, että käsipuilla valmistettuja tuotteita myydään usein erityisten myyntikanavien kautta, kuten hyväntekeväisyysmyymälät, joita yhteisön tuottajat eivät voi käyttää myynnissä.

Tämän vuoksi pääteltiin, että käsipuilla valmistetut tuotteet olisi jätettävä menettelyn ulkopuolelle ja vapautettava tulleista edellyttäen, että niiden mukana on viejämaan toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että tuotteet on valmistettu käsipuilla (katso tämän asetuksen liite II).

2. Samankaltainen tuote

(8) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen tietyt osapuolet toistivat jo alustavassa vaiheessa esitetyn väitteen, jonka mukaan tuodut ja yhteisössä tuotetut vuodeliinavaatteet ovat niin erilaisia, että niitä ei voida pitää neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina. Komissio otti nämä väitteet huomioon, mutta totesi, että niitä ei voida hyväksyä väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 14 kappaleessa esitetyistä syistä.

3. Päätelmä

(9) Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 10 kappaleessa esitettyjen päätelmien, sellaisina kuin ne ovat edellä muutettuina käsipuilla valmistettujen tuotteiden osalta, perusteella tarkasteltavana oleva tuote on puuvillakuiduista puhtaina tai sekoitettuina keinokuitujen tai pellavan kanssa valmistetut vuodeliinavaatteet valkaistuina, värjättyinä tai painettuina. Tämä määritelmä sisältää lakanat, pussilakanat ja tyynynpäälliset, mutta ei rajoitu niihin.

Vuodeliinavaatteet, jotka on valmistettu yksinomaan keinokuiduista tai pääasiallisesti pellavasta, eivät kuulu tämän menettelyn piiriin. Käsipuilla kudotusta kankaasta valmistetut vuodeliinavaatteet eivät myöskään kuulu tähän menettelyyn.

Edellä mainitun menettelyn ulkopuolelle jättämisen ja menettelyn soveltamisalan selventämisen perusteella menettelyn piiriin kuuluvat vuodeliinavaatteet luokitellaan CN-koodeihin ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 10, ex 6302 31 90 ja ex 6302 32 90.

Koska muuta ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 10 ja 14 kappaleessa esitetyt tuotteen määritelmää ja samankaltaista tuotetta koskevat päätelmät, jollei edellä olevasta muuta johdu.

C. ASIANOMAISTEN MAIDEN VIEVÄT TUOTTAJAT

1. Yhteistyössä toimineen osapuolen aseman myöntämistä koskeva pyyntö

(10) Tietyt asianomaisten maiden vievät tuottajat ilmoittautuivat ja pyysivät yhteistyössä toimineen osapuolen aseman myöntämistä vasta viejien otoston valinnan jälkeen ja monissa tapauksissa vasta sen jälkeen, kun tutkimuksen alustavista päätelmistä oli ilmoitettu yhteistyössä toimineille osapuolille.

(11) Ottaen huomioon, että nämä vievät tuottajat eivät ilmoittautuneet tai eivät antaneet tutkimuksen kannalta tarpeellisina pidettyjä tietoja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa (1) asetetussa määräajassa, katsotaan, että pyydettyä yhteistyössä toimineen osapuolen asemaa ei pitäisi myöntää, koska se syrjisi sellaisia osapuolia, jotka päättivät toimia yhteistyössä tutkimuksen alusta asti.

2. Uudet viejät

(12) Useat asianomaisten maiden viejät ilmoittautuivat väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja monissa tapauksissa vasta, kun tutkimus oli jo hyvin edistyneessä vaiheessa, ja pyysivät uuden viejän aseman myöntämistä. Jotkut viejät osoittivat komission kannalta hyväksyttävällä tavalla, että ne eivät vieneet asianomaista tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana, että ne aloittivat vientinsä yhteisöön vasta tämän ajanjakson päätyttyä tai että niillä oli peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi yhteisöön ja että ne eivät olleet etuyhteydessä asianomaisen viejämaan vieviin tuottajiin, joihin sovelletaan asianomaista tuotetta koskevia polkumyyntitoimenpiteitä. Näin ollen kyseisten vievien tuottajien katsottiin olevan uusia viejiä, joille on myönnettävä lopullisten toimenpiteiden osalta sama kohtelu kuin otokseen kuulumattomille yhteistyössä toimineille vieville tuottajille, eli perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti laskettu polkumyyntitulli.

(13) Sama kohtelu olisi myönnettävä kaikille uusille vieville tuottajille, jotka lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen osoittavat komissiota tyydyttävällä tavalla täyttävänsä edellä mainitut edellytykset.

D. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

a) *Normaaliarvon muodostamisessa käytetyt menetelmät*

(14) Kolme egyptiläistä vievää tuottajaa väitti, että koska kotimaista myyntiä ei pidetty edustavana voittoja määritettäessä, sitä ei pitäisi pitää edustavana myöskään myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osalta.

Tässä yhteydessä on huomattava, että se, että samankaltaisen tuotteen kotimainen myynti näytti tappiolliselta, ei sinänsä merkitse, että siihen liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ei voitaisi käyttää normaaliarvon muodostamisessa, jos kyseinen myynti oli rittävää verrattuna yhteisöön vietäväksi myydyn samankaltaisen tuotteen myyntiin.

b) *Tuotantokustannukset*

(15) Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 36 kappaleessa on selostettu, kaksi pakistanilaista vievää tuottajaa väitti, että tutkimusajanjakson aikana Karachissa esiintyneistä laajoista levottomuuksista aiheutuneiden poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi käyttämätöntä tuotantokapasiteettia vastaavat kustannukset olisi jätettävä normaaliarvoa muodostettaessa huomiotta. Nämä yritykset toistivat väitteensä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja esittivät uudelleen kyseisiä käyttämättömään tuotantokapasiteettiin liittyviä kustannuksia koskevat laskelmansa.

Tässä yhteydessä on huomattava, että Kansainvälisen kirjanpitostandardin n:o 2 (IAS-2), johon toinen asianomaisista yrityksistä viittasi, mukaisesti kohdistamattomat yleiskustannukset katsotaan menoiksi sinä ajanjaksona, jona ne syntyvät, vaikka yksittäisille tuotantoyksiköille kohdistettujen kiinteiden yleiskustannusten määrää ei voidakaan korottaa pienen tuotantomäärän tai käyttämättömän tuotantolaitoksen perusteella. Toisin sanoen kaikki kustannukset olisi sisällytettävä tuotannon kokonaiskustannuksiin (valmistuskustannukset sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) sen ajanjakson aikana, jona ne ovat syntyneet, riippumatta siitä, luokitellaanko käyttämätöntä tuotantokapasiteettia vastaavat kustannukset valmistuskustannuksiin sisältyviksi kiinteiksi yleiskustannuksiksi tai osaksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Esitettyjä näkemyksiä ei tämän vuoksi voitu hyväksyä, koska laskennalliseen normaaliarvoon kuuluvat tuotannon kokonaiskustannukset sisältävät sekä valmistuskustannukset että myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset.

(16) Eräs pakistanilainen vievä tuottaja väitti, että raaka-aineen (harmaa kangas) kustannukset, jotka se oli ilmoittanut osaksi tuotantokustannuksia, sisälsivät tiettyjä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Tämän vuoksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisi normaaliarvoa muodostettaessa pitänyt vähentää tuotantokustannuksista, jotta niitä ei laskettaisi kahteen kertaan. Komissio tarkasti kyseistä yritystä koskevat tiedot, minkä jälkeen se hyväksyi huomautuksen ja muutti polkumyyntilaskelmiaan vastaavasti.

(1) EYVL C 266, 13.9.1996, s. 2

c) *Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset*

(17) Yksi egyptiläinen vievä tuottaja katsoi, että sitä koskevaa normaaliarvoa muodostettaessa oli käytetty poikkeuksellisen korkeita rahoituskustannuksia. Kyseinen tuottaja katsoi, että nämä korkeat kustannukset aiheutti kaksi valtion omistuksessa olevaa yritystä samankaltaisen tuotteen tappiollisella kotimaisella myynnillään, ja näin ollen niitä ei pitäisi käyttää muodostettaessa yksityisyrityksen laskennallista normaaliarvoa; yrityksen mukaan olisi sen sijaan määritettävä "kohtuulliset" myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Lisäksi yritys katsoi, että tämä "kohtuullinen" määrä voisi perustua kolmannen tutkimuksen kohteena olevan valtion yrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, jonka asianomaisen tuotteen kotimainen myynti tuotti voittoa.

Tässä yhteydessä olisi mainittava, että silloin, kun kaikki yritykset toimivat vapaissa markkinaolosuhteissa, Euroopan yhteisön toimielinten vakiokäytäntönä on ollut ottaa normaaliarvoa muodostettaessa huomioon kaikki asianomaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä kotimarkkinoilla syntyneet kustannukset, mukaan lukien rahoituskustannukset, riippumatta siitä, koskevatko nämä kustannukset valtion omistuksessa olevia yrityksiä vai yksityisyrityksiä.

Lisäksi vakiokäytäntö muodostettaessa normaaliarvoa sellaisten yritysten osalta, joilla ei ole kotimaista myyntiä, on käyttää sellaisten tutkimuksen kohteena olevien yritysten, joilla on samankaltaisen tuotteen kotimaista myyntiä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten painotettua keskiarvoa perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tämän vuoksi vahvistetaan kyseessä olevan yrityksen osalta väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 32 kappaleessa käytetty ja selostettu menetelmä.

d) *Kotimainen voittomarginaali*

(18) Kaikki intialaiset vievät tuottajat vastustivat yhden intialaisen yrityksen edustavasta ja voittoa tuottavasta kotimaisesta myynnistä saadun tosiasiallisen voittomarginaalin käyttöä muodostettaessa normaaliarvoa muiden intialaisten yritysten osalta. Nämä tuottajat väittivät, että kyseinen voittomarginaali on poikkeuksellisen korkea sen vuoksi, että se liittyy suurelta osin merkkituotteiden kotimaiseen myyntiin ja että tämänkaltaisen kotimaisen myynnin asianmukainen vertailu vientiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, koska vietävät tuotteet ovat aina muita kuin merkkituotteita. Neljä vievää tuottajaa väitti myös, että tätä voittoa ei laskettu muiden viejien tai tuottajien voittojen painotetun keskiarvon perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, vaan se koskee ainoastaan yhtä vievää tuottajaa. Tässä yhteydessä väitettiin lisäksi, että samaan yleisluokkaan kuuluvien tuotteiden Intian myynnistä saatuja voittoja ei saisi ylittää sen varmistamiseksi, että voittojen osalta käytetty määrä on kohtuullinen.

On huomattava, että normaaliarvoa muodostettaessa käytetty voittomarginaali vastaa asianomaisen intialaisen yrityksen merkkituotteiden ja muiden kuin merkkituotteiden voittoa tuottavasta kotimaisesta myynnistä saadun voiton painotettua keskiarvoa ja että edellä selostetun väitteen hyväksyminen olisi vahingoittanut tuottajia, koska käytetty voittomarginaali on pienempi kuin saman yrityksen muiden kuin merkkituotteiden kotimaisesta myynnistä saama voittomarginaali.

Yhden ainoan yrityksen voittomarginaalin käytön osalta on muistettava, että tutkimus rajoitettiin koskemaan vievien tuottajien otosta perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti ja että suurin osa yhteistyössä toimineista intialaisista yrityksistä muodostuu vientiin keskittyneistä yrityksistä, jotka eivät myy samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla. Komissio valitsi otokseen viisi intialaista vievää tuottajaa, joista kaksi ilmoitti valinnan yhteydessä myyneensä samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla. Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 23 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että ainoastaan yhden yrityksen samankaltaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla oli edustava tutkimusajanjakson aikana. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdassa oleva viittaus muiden viejien tai tuottajien osalta vahvistettujen voittojen painotettuun keskiarvoon ei merkitse, ettei kyseistä määrää voitaisi määrittää yhden ainoan viejän tai tuottajan kauppatoimien ja/tai tuotetyyppien painotetun keskiarvon perusteella. Tämän vuoksi asianomaisten intialaisten yritysten vaatimaa voiton määrittämistä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti ei pidetä perusteltuna.

(19) Eräs intialainen vievä tuottaja väitti, että sen kotimaan voiton määrä olisi pitänyt arvioida ainoastaan sellaisten asianomaisen tuotteen lajien perusteella, joita myytiin sekä kotimaan että yhteisön markkinoilla.

On kuitenkin huomattava, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että normaaliarvon määritykseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen

tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä yhteisöön. Tämän vuoksi kotimaan voittomarginaalin määritykseen käytettiin soveltuvin osin kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen koko myyntiä riippumatta siitä, vietiinkö yksittäisiä tuotetyyppejä myös yhteisöön.

Edellä olevan perusteella vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 23–36 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. **Vientihinta**

(20) Eräs pakistanilainen vievä tuottaja, joka myi osan viemistään tuotteista yhteisössä sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle tuojalle, väitti, että tämän kautta tapahtuneiden vientitoimien hintaa ei pitäisi määrittää, koska etuyhteydessä olevalta tuojalta veloitetut hinnat eivät miltään osin perustuneet tuttavankauppaan, vaan olivat samalla tasolla kuin etuyhteyttä vailla olevilta yhteisön asiakkailta veloitetut hinnat. Tämän vuoksi väitettiin, että etuyhteydessä olevalta tuojalta veloitettua tosiasiallista vientihintaa olisi pidettävä luotettavana ja että sitä olisi käytettävä polkumyyntiä koskevassa laskennassa.

Yhteisön toimielinten johdonmukaisena käytäntönä on ollut vientihinnan muodostaminen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tapauksissa, joissa näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely. Tässä erityistapauksessa tutkimuksesta ilmeni, että etuyhteydessä olevan tuojan jälleenmyynti riippumattomille ostajille tapahtui tappiolla. Tätä pidettiin osoituksena viejän etuyhteydessä olevalta tuojaltaan veloittamien hintojen epäluotettavuudesta. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 37 ja 38 kappaleessa esitetyt menetelmät vientihinnan määrittämiseksi.

3. **Vertailu**

(21) Eräs intialainen vievä tuottaja vastusti sitä, että komissio kieltäytyi myöntämästä oikaisua kaupan portaiden eron perusteella.

Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukaisesti on osoitettava, että vientihintaa käytetään normaaliarvoon nähden kaupan eri portaissa ja että ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu eri kaupan portaiden toimintojen ja hintojen pysyvillä ja selvillä eroilla viejämaan kotimarkkinoilla. Näin ollen oikaisua koskeva vaatimus hylättiin perustellun näytön puuttuessa, kuten jo väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 40 kappaleessa selostetaan.

(22) Sama intialainen yritys vastusti myös sitä, että komissio kieltäytyi myöntämästä oikaisuja tiettyjen myyntikustannusten perusteella.

Pyyntö hylättiin alustavasti, koska pyydetyt oikaisut ylittivät laskennalliseen normaaliarvoon sisällytetyt kustannukset.

Sama puute esiintyi yrityksen uudelleen esittämässä pyynnössä, joten sitä ei myöskään voitu hyväksyä.

Lopuksi päätettiin kuitenkin myöntää sellaisiin kustannuksiin (esimerkiksi palkkioihin ja kuljetukseen) rajoittuva oikaisu, jotka olivat tunnistettavissa yrityksen vastauksessa komission kyselylomakkeeseen kohdennettujen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella, jotka tarkastettiin tutkimuksen aikana ja jotka sisällytettiin normaaliarvoon.

(23) Tämä intialainen yritys vastusti myös sitä, että komissio kieltäytyi myöntämästä oikaisua normaaliarvoon luottokustannusten perusteella.

Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa selostetaan, tämä vaatimus oli hylättävä, koska asianomaisen yrityksen kotimarkkinoilla myymien tavaroiden toimitus tapahtui aina maksun suorittamisen jälkeen. Näin ollen, koska ostaja ei saanut myyjältä kyseessä olevia tavaroita käyttöönsä tai omistukseensa ennen maksua, ei voida väittää, että myyjä olisi myöntänyt luottoa.

(24) Eräs pakistanilainen vievä tuottaja vastusti myös sitä, että komissio kieltäytyi myöntämästä oikaisua normaaliarvoon luottokustannusten perusteella. Kyseistä tuottajaa pyydettiin väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen toimittamaan lisätietoja väitteensä tueksi.

Koska annetut tiedot eivät olleet ristiriidassa komission aiemmin asianomaisen yrityksen tiloissa tarkistamien tietojen kanssa, vaan täydensivät niitä hyväksyttävällä tavalla, luottokustannusten mukaista oikaisua koskeva pyyntö päätettiin hyväksyä ja laskelmat tarkistettiin tämän mukaisesti.

(25) Kaikki pakistanilaiset vievät tuottajat vastustivat komission laskelmaa, joka koski sellaisissa tapauksissa tehtäviä oikaisuja, joissa samankaltaisesta tuotteesta ja erityisesti tietyistä siihen fyysisesti sisältyvistä materiaaleista kannetaan tuontimaksuja ja tulleja, kun tuote on tarkoitettu kulutukseen Pakis-

tanissa, ja joissa kyseiset tuontimaksut ja tullit palautetaan Pakistanin lainsäädännön mukaisesti kyseisen tuotteen viennin yhteydessä. Nämä väittivät, että oikaisun määrä olisi ilmaistava tuotantokustannusten prosenttimääränä, joka olisi sitten vähennettävä normaaliarvosta.

Vaatimuksessa ei oteta huomioon sitä seikkaa, että tuotantokustannusten perusteella laskettua prosenttimäärää olisi sovellettava asianmukaiseen kohteeseen ja että normaaliarvo ei ole sellainen kohde, koska se vastaa kotimaan hintoja. Vaatimusta ei näin ollen hyväksytty.

(26) Eräs pakistanilainen yritys väitti, että komissio oli polkumyyntiä koskevissa laskelmissaan määrittänyt tiettyjen tuotelajien osalta samankaltaisen tuotteen tuontimaksujen ja tullien mukaisen oikaisun liian pieneksi.

Komissio tarkisti laskelmat ja otti tarvittavilta osin väitteen huomioon.

(27) Pakistanin viranomaiset katsoivat, että yhteistyössä toimineille vieville tuottajille myönnetty tullinpalautuksen mukainen oikaisu oli riittämätön. Kyseiset viranomaiset myöntävät, että asiaa koskevassa Pakistanin lainsäädännössä mainitaan ainoastaan rajoitettu määrä tuontimateriaaleja (tiettyjä väriaineita ja kemiallisia aineita), jotka ovat oikeutettuja tullinpalautukseen silloin, kun lopullinen tuote viedään, ja että komissio on myöntänyt oikaisun tältä osin. Nämä viranomaiset väittävät kuitenkin, että pakistanilaisille viejille myönnetään palautus myös muiden välillisten verojen ja tullien osalta, jotka kannetaan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinoilla tapahtuvasta myynnistä, jos ne esittävät todisteita vientitapahtumasta, ja että tämän palautuksen olisi myös oikeutettava oikaisuun.

Tässä yhteydessä on huomattava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaiset oikaisut edellyttävät hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden välisten erojen osoittamista. Osana 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaista näyttöä on osoitettava, että kyseiset kustannukset, eli tässä tapauksessa tuontimaksut tai välilliset verot, ovat aiheutuneet vievälle tuottajalle silloin, kun asianomainen tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa ja että niitä ei kanneta tai ne palautetaan, jos tuote viedään yhteisöön. Pakistanilaiset vievät tuottajat ja Pakistanin viranomaiset eivät kyenneet osoittamaan muiden kannettujen välillisten verojen ja tullien sekä palautettujen määrien välistä yhteyttä. Viranomaiset eivät myöskään kyenneet yksilöimään välillisiä veroja tai tulleja, joiden osalta väitetty lisäpalautus oli myönnetty. Pyyntöä ei näin ollen hyväksytty.

Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 39–45 kappaleessa esitetyt päätelmät, jollei edellä muuta säädetä.

4. Polkumyyntimarginaalit

a) *Yleinen menettely*

(28) Otokseen kuulumattomien eli tutkimuksen ulkopuolelle jääneiden yhteistyössä toimineiden intialaisten ja egyptiläisten vievien tuottajien edustajat katsoivat, että tutkimukseen kuuluneiden valtion yritysten osalta vahvistettuja polkumyyntimarginaaleja ei pitäisi ottaa huomioon laskettaessa tutkimukseen kuulumattomien yksityisyritysten polkumyyntimarginaaleja.

Kuten edellä selostetaan, komissio ei voi kohdella valtion yrityksiä ja yksityisiä yrityksiä eri tavalla silloin, kun kaikki yritykset toimivat vapaissa markkinaolosuhteissa. Vaatimusta ei sen vuoksi voida hyväksyä ja näin ollen vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 46–48 kappaleen säännökset.

b) *Otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalit*

(29) Väliaikaisen asetuksen menetelmien mukaisesti suoritettu ja asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten perusteella aiheellisin osin korjattu normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti, että polkumyyntiä esiintyi kaikkien tutkimuksen kohteena olevien yritysten osalta. Lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

Intia

Anglo French Textiles	24,7 %
The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd	7,7 %
Nowrosjee Wadia & Sons Ltd	7,7 %
Madhu Industries Ltd	17,0 %
Madhu International	17,0 %
Omkar Exports	14,2 %
Prakash Cotton Mills Ltd	2,6 %

Egypti

Damietta Spinning & Weaving Co.	13,5 %
El Nasr Wool and Selected Textiles Co. (STIA)	13,5 %
Orient Linen & Cotton Co.	13,5 %
Stephanie Textile	8,7 %

Pakistan	
Al-Abid Silk Mills Ltd	6,7 %
Al Abid Export (Pvt) Ltd	6,7 %
Al-Karam Textile Mills Ltd	1,3 % (vähimmäistaso)
Fateh Textile Mills Ltd	6,3 %
Gul Ahmed Textile Mills Ltd	0,1 % (vähimmäistaso)
Excel Textile Mills Ltd	0,1 % (vähimmäistaso)
Mohammad Farooq Textile Mills Ltd	1,8 % (vähimmäistaso)

c) *Yhteistyössä toimineiden otokseen kuulumattomien yritysten polkumyyntimarginaali*

(30) Yhteistyössä toimiville yrityksille, joita ei valittu otokseen (katso väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 17 ja 21 kappale sekä tämän asetuksen johdanto-osan 12 ja 13 kappale), vahvistettiin otokseen kuuluneiden yritysten keskimääräinen polkumyyntimarginaali, joka oli painotettu niiden yhteisöön suuntautuvan viennin liikevaihdon perusteella. Perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti tätä keskimääräistä polkumyyntimarginaalia laskettaessa ei otettu huomioon vahvistettuja vähimmäistason marginaaleja. Nämä lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

India	11,6 %
Egypti	13,5 % (valtion omistuksessa olevien yritysten osalta)
Egypti	13,0 % (muiden yritysten osalta)
Pakistan	6,4 %

Alennettuun tulliin oikeutetut yritykset luetellaan tämän asetuksen liitteessä.

d) *Yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten polkumyyntimarginaali*

(31) Yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten osalta polkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Koska yhteistyöhön osallistumisen taso oli korkea, pidettiin aiheellisena määrittää kunkin asianomaisen maan yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten polkumyyntimarginaali tasolle, joka oli kuhunkin otokseen kuuluneiden yritysten korkeimmaksi vahvistettu marginaali, koska olisi yhteistyöstä kieltäytymisen suosimista olettaa, että ilmoittautumisen laiminlyöneiden vievien tuottajien polkumyyntimarginaali on alhaisempi kuin korkein yhteistyössä toimiville vieville tuottajille vahvistettu marginaali.

Lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

Intia	24,7 %
Egypti	13,5 %
Pakistan	6,7 %

E. YHTEISÖN TUOTANNONALA

1. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

(32) Kaikkien kolmen viejämaan viejät huomauttivat, että valituksen tehneet yhteisön tuottajat, joiden katsottiin edustavan yhteisön tuotannonalaa, muodostivat ainoastaan 34 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Näiden viejien väitteen mukaan tämä osoitti, että suurin osa yhteisön vuodeliinavaatteiden tuottajista ei tukenut valitusta ja että tämän vuoksi voidaan olettaa, että niille ei aiheutunut vahinkoa, joten yhteisön tuotannonala ei tämän vuoksi edustanut yhteisön kokonaistuotantoa.

Kuitenkin ainoastaan kaksi valituksen tekijöihin kuulumatonta yhteisön tuottajaa, jotka eivät alunperin esittäneet komissiolle mielipidettään valituksesta, ilmoitti vastauksenaan väliaikaisiin toimenpiteisiin vastustavansa tulleja. Näiden kahden tuottajan yhteenlasketun tuotannon osuus oli alle kolmannes valituksen jättäneiden tuottajien kokonaistuotannnosta. Näin ollen koko menettelyn aikana valituksen tekijät edustivat huomattavasti yli 50:tä prosenttia sellaisten tuottajien yhteenlasketusta kokonaistuotannosta, jotka joko tukivat tai vastustivat valitusta.

(33) Pakistanilaiset viejät väittivät myös, että komissio ei ollut käyttänyt oikeaa menetelmää määrittäessään, olisiko myös asianomaisista maista vuodeliinavaatteita tuovat yhteisön tuottajat jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 52 – 55 kappale). Selkeyden vuoksi todetaan, että johdanto-osan 54 kappaeessa käytetty menetelmä perustui sen selvittämiseen, muodostivatko asianomaisista maista tuodut vuodeliinavaatteet 10 prosenttia kyseisten yritysten liikevaihdosta vuodeliinavaatteiden osalta vai 10 prosenttia kokonaisliikevaihdosta. Tämän menetelmän avulla todettiin ja tässä yhteydessä vahvistetaan, ettei yksikään valituksen tekijöiden luetteloon sisältyvästä otokseen kuuluvasta 35:stä yrityksestä tuonut asianomaista tuotetta kyseisistä maista siinä määrin, että se voitaisiin jättää yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.

2. Päätelmä

(34) Edellä olevan perusteella vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan 35 valituksen jättänyttä yritystä muodostavat suuren osan yhteisön kokonaistuotan-

nosta perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja että nämä yritykset muodostavat näin ollen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalan.

F. VAHINKO

1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

(35) Pakistanilaiset viejät katsoivat, että Pakistanista tulevaa tuontia ei olisi pitänyt kumuloida Intiasta ja Egyptistä tulevan tuonnin kanssa vahingon määrittämiseksi. Näkemyksensä tueksi nämä viejät korostivat, että Pakistanista tulevan tuonnin määrä on kasvanut hitaammin kuin kahdesta muusta maasta tulevan tuonnin määrä, että Eurostatin mukaan Pakistanista tulevan tuonnin keskihinta oli korkeampi ja ollut nousussa, kun taas muiden hinnat ovat laskeneet, ja että Pakistanin osalta lasketut polkumyyntimarginaalit ovat keskimäärin noin puolet pienempiä kuin kahden muun asianomaisen maan marginaalit.

Nämä väitteet tutkittiin. Pakistanista tulevan tuonnin määrän havaitaan lisääntyneen, vaikkakin hitaammin kuin Intiasta ja Egyptistä tulevan tuonnin määrän (osittain kiintiöiden vuoksi), ja sen olevan kolmen viejämaan suurin. Keskihintoja koskevien Eurostatin tietojen osalta on muistettava, että niissä on yhdistetty suuri määrä erilaisia tuotteita. Todettiin, että arvokkaampien tuotteiden (esimerkiksi satiini ja muut hienoista puuvillalangoista valmistetut tuotteet) osuus oli suurempi otokseen kuuluneiden pakistanilaisten tuottajien kuin otokseen kuuluneiden intialaisten ja egyptiläisten tuottajien tuotevalikoimassa. Näin ollen todettiin, että tuotevalikoimien erot ja muutokset vaikuttivat suuresti keskihintoja koskeviin tietoihin, minkä vuoksi erillinen kohtelu vahingon määrityksessä ei ollut perusteltua.

Lopuksi tiettyä maata koskevien polkumyyntimarginaalien tasoa ei käytetä perusteena päätettäessä siitä, tehdäänkö polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista kumulatiivinen arviointi, edellyttäen, että taso ylittää vähimmäistason.

(36) Näin ollen vahvistetaan väliaikaisessa asetuksessa tehty kumulatiivinen arviointi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat

(37) Viejät ja tuojat väittivät, että komission määritys siitä, missä määrin asianomainen tuonti alitti otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien hinnat, sekä tähän perustuva vahinkomarginaalien laskenta olivat virheellisiä seuraavista syistä:

— ensinnäkin väitettiin, että määrityksen perustana käytettyjen viitetuotteiden valinnan perusteita ei ollut selitetty,

— toiseksi viitetuotteiden väitettiin edustavan joissakin tapauksissa vain pientä osaa asianomaisten maiden otokseen kuuluneiden viejien myynnistä yhteisössä; tämän väitettiin osoittavan, että tuodut ja yhteisössä tuotetut tuotteet eivät kilpailleet keskenään ja että määritys oli epäluotettava,

— kolmanneksi väitettiin, että hintojen vertailussa ei otettu riittävästi huomioon yhteisön tuottajien ja asianomaisten maiden viejien käyttämien myyntikanavien välisiä eroja,

— neljänneksi katsottiin, että tietyt laatuerot olisi otettava huomioon,

— viidenneksi väitettiin, että samaan viitetuotteen määritelmään kuuluvat tuodut ja yhteisössä tuotetut tuotteet eivät olleet keskenään vertailukelpoisia sen vuoksi, että nämä tuotteet erosivat toisistaan muiden ominaisuuksien kuin koon, kudosrakenteen ja viimeistelyn perusteella tai sen vuoksi, että vertailukelpoisina pidettyjen kudosrakenteiden valikoima oli liian laaja.

(38) Ensimmäisen väitteen osalta voidaan todeta, että viitetuotteet valittiin yksittäisten tutkittujen markkinoiden osalta asianmukaisten kansallisten tuottajajärjestöjen kuulemisen jälkeen ja hyödyntäen myös komission käytettävissä olevia tietoja. Lisäksi voidaan todeta tutkimuksen osoittaneen, että valitut viitetuotteiden koot, kudosrakenteet ja viimeistelyt kuuluivat käytetyimpien joukkoon asianomaisilla markkinoilla. Viejät tai niiden edustajat eivät myöskään missään vaiheessa määritelleet muita tuotteita, jotka olisivat niiden mielestä soveltuneet paremmin hinnan alittavuuden arviointiin.

Toisen väitteen osalta todettiin, että vuodeliinavaatteiden laaja valikoima rajoitti otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien myyntiin verrattavissa olevan yksittäisten viejien myynnin osuutta. Kun otetaan huomioon, että komissio pyrki toteuttamaan tarkkoja vertailuja (vertaamalla ainoastaan kooltaan, kudosrakenteeltaan ja viimeistelyltään samanlaisia tuotteita) ja että sellaisia tuotteita, joista voitiin saadaa tarkkoja hintatietoja käytettävissä olevassa ajassa, oli rajoitettu määrä, ei ole yllättävää, että otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien tuotteisiin verrattavissa oleva osuus yksittäisten viejien myynnistä yhteisössä oli joissakin poikkeuksellisissa tapauksissa ainoastaan 5 prosenttia. Tämä koski

erityisesti yksinkertaisiin ja suurissa määrin tuotaviin tuotteisiin (markkinalohko, jolla yhteisön tuotannonala ei juurikaan pysty toimimaan tuonnin suuren markkinaosuuden vuoksi) keskittyviä viejiä. Tämä ei kuitenkaan vie pohjaa päätelmältä, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuva tuonti kilpaili yhteisön tuotannon kanssa merkittävillä markkinalohkoilla, eikä hinnan alittavuuden määrittämiseksi käytetyltä menetelmältä, koska määrien katsottiin yleisesti ottaen olevan kaikissa tapauksissa riittävän edustavia, ja ne olivat useissa tapauksissa yli 30 prosenttia. Joka tapauksessa on huomattava, että yhden markkinalohkon alhaiset hinnat vaikuttavat myös kielteisesti läheisten lohkojen hintoihin, koska asianomaiset tuotteet ovat hyvin vaihdettavissa keskenään.

Viejät perustelivat kolmatta väitettään esittämällä todisteita siitä, että cif-tuontihinnan ja lopullisen myyntihinnan välinen ero oli paljon suurempi kuin komission kaupan portaiden erojen perusteella tekemä oikaisu. Komissio ei kuitenkaan pitänyt näitä tietoja oleellisina, koska hintojen vertailu suoritettiin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle tapahtuvan myynnin tasolla eikä lopulliselle kuluttajalle tapahtuvan myynnin tasolla. Näin ollen viejien väitettä ei voida hyväksyä.

Neljäs väite koski laatuerojen mukaisesti tehtyä oikaisua ja se perustui yhteisössä tuotettujen ja tuotujen tuotteiden keskimääräiseen painoon neliömetriltä. Koska kankaan neliömetriä kohti laskettu paino riippuu kuitenkin kudosrakenteesta ja koska ainoastaan kudosrakenteeltaan samanlaisia tuotteita verrattiin keskenään, tälle oikaisulle ei löytynyt perusteluita ja näin ollen väitettä ei voitu hyväksyä.

Komissio tarkasteli viidennen väitteen perusteluja, mutta ei voinut hyväksyä väitettä. Tähän päätelmään päädyttiin sillä perusteella, että yksityiskohtaisessa tarkastelussa käytettyjä viitetuotteita oli runsaasti, ja että kuhunkin viitetuotteen määritelmään sisältyneiden tuotteiden väliset erot otettiin huomioon vertailemalla hintoja keskimääräisen kilohinnan perusteella.

(39) Näin ollen vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 79 kappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan tuodut tuotteet myytiin otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien viitetuotteiden hinnat alittavilla hinnoilla, sekä hinnan alittavuuden tasoa koskeva päätelmä.

3. Yhteisön tuotannonalan tilanne

(40) Kaikkien viejämaiden viejät väittivät, että komission suorittama vahingon määritys oli puutteellinen, koska siinä viitattiin yhteisön tuotannonalan vuodeliinavaatteiden kokonaistuotannon huomattavaan laskuun määritettäessä yhteisön tuotannonalan tilannetta. Nämä viejät väittivät erityisesti, että tietoja, jotka liittyvät yhteisön tuotannonalan määritelmään kuulumattomiin yrityksiin tai yrityksiin, jotka eivät enää tuota vuodeliinavaatteita, ei voida käyttää merkittävää vahinkoa koskevien päätelmien teossa.

Nämä väitteet tutkittiin huolellisesti. On kuitenkin huomattava, että merkittävää vahinkoa koskevan päätelmän tärkeimpiä perusteita olivat yhteisön tuotannonalan kannattavuuden lasku ja hintojen jäädyttäminen, jotka todettiin otokseen kuuluneiden yritysten osalta.

(41) Perusasetuksen 3 artiklan mukaisessa vahingon määrityksessä yhteisön toimielinten on arvioitava yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne. Tämä arviointi käsittää yleensä neljän tai viiden vuoden pituisen ajanjakson (arviontiajanjakso), kuten tässä tapauksessa. Tämä arviointi perustuu yleensä valituksen tehneen tuotannonalan eikä välttämättä yhteisön tuotannon kokonaisuudesta vastaavien yritysten tutkimukseen sillä perusteella, että niiden yritysten tilanne, jotka edustavat suurta osaa yhteisön tuotannosta, edustaa kokonaistuotannon tilannetta. Tässä arvioinnissa on kuitenkin otettava huomioon myös tarkasteltavana olevan tuotannonalan rakenne ja luonne. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa tuotannonalan ominaisuuksiin kuuluu suuri määrä toimijoita, jotka ovat usein pieniä ja keskisuuria yrityksiä, sekä se, että esteet markkinoilta poistumiselle ovat suhteellisen pieniä. Tämä johtuu lähinnä siitä, että koneet voidaan suhteellisen yksinkertaisesti myydä tai niitä voidaan käyttää muiden tuotteiden tuotantoon. Näin ollen merkittävä vahinko ilmenee todennäköisesti siten, että taloudellisia toimijoita poistuu markkinoilta arviointiajanjakson aikana.

Tämän vuoksi vahingon arvioinnin rajoittaminen ainoastaan yrityksiin, jotka ovat toiminnassa arviointiajanjakson päättymisajankohtana (eli ajankohtana, jona valitus on jätetty) ja jotka näin ollen voivat tukea valitusta, merkitsisi, että ennen kyseistä ajankohtaa toimintansa lopettaneille yrityksille aiheutunut vahinko jäisi ottamatta huomioon tässä arvioinnissa. Lisäksi on huomattava, että tämä vääristymä voisi vielä pahentua, koska jäljelle jääneet yritykset ovat saattaneet hyötyä, vaikkakin vain väliaikaisesti, muiden yritysten poistumisesta markkinoilta, minkä seurauksena niiden myönteistä kehitystä on saatettu yliarvioida.

Tässä tapauksessa olisi huomattava, että vuodeliinavaatteiden tuotannonalan 29 yritystä on sulkenut ovensa tai lopettanut tuotannon, toisin sanoen huomattava määrä yrityksiä on lopettanut toimintansa. Kun lisäksi otetaan huomioon todetun hinnan alittavuuden suuri määrä, huomattava kasvu asianomaisen tuonnin määrissä sekä siitä johtuvan markkinaosuuden kasvu, on katsottava, että valituksen tehneiden tuottajien tilanteen myönteinen kehitys on uhattuna, jos polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön.

4. Päätelmä

(42) Näin ollen vahvistetaan merkittävää vahinkoa koskeva päätelmä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

G. SYY-YHTEYS

(43) Kaikkien kolmen asianomaisen maan viejät väittivät, että merkittävän vahingon voitiin katsoa aiheutuneen kokonaiskulutuksen vähenemisestä, joka oli vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana seitsemän prosenttia. Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa kuitenkin todetaan, yhteisön tuottajien koko myynnin määrän lasku oli huomattavasti suurempi kuin koko kulutuksen väheneminen. Viejien väite, jonka mukaan yhteisön kokonaistuotantoa koskevilla tiedoilla ei olisi vaikutusta määritettäessä aiheuttiko polkumyynnillä tapahtuva tuonti merkittävää vahinkoa, hylätään tämän asetuksen johdanto-osan 40 ja 41 kappaleessa esitettyjen perusteiden mukaisesti. Näin ollen vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan kulutuksen väheneminen ei ole ristiriidassa sen päätelmän kanssa, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti yksin merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Samalla vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 109 – 111 kappaleessa esitetyt päätelmät polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisestä syy-yhteydestä.

H. YHTEISÖN ETU

1. Kuluttajien edut

(44) Tietyt tuojat väittivät, että vaikutus kuluttajiin on suurempi kuin mitä väliaikaisessa asetuksessa määritettiin. Komissio totesi alustavissa päätelmissään (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 124 kappale), että menettelyn kohteena olevat tuontituotteet myytiin lopulliselle kuluttajalle hintaan, joka oli paljon korkeampi kuin hinta yhteisön rajalla, ja katsoi, että tulli muodostaisi tämän vuoksi pienemmän osuuden kuluttajan maksamasta lopullisesta hinnasta kuin kannetun arvotullin prosenttimäärä. Koska myöhemmin lisättävät kustannukset (esimerkiksi kuljetus-, varastointi- ja vähittäismyyntikustannukset) eivät nouse tullin käyttöönoton seurauksena, ehdotettujen toimenpiteiden vaikutus kuluttajiin katsottiin vähäiseksi.

(45) Tietyt osapuolet kyseenalaistivat nämä perustelut. Jotkut niistä väittivät, että vähittäiskauppiaat määrittävät kuluttajahinnat korottamalla ostohintaansa tietyllä prosenttimäärällä, joten kuluttajahinta nousisi samalla prosenttimäärällä kuin käyttöön otettu tulli. Tietyt vähittäiskauppiaat väittivät, että kuluttajahinnan prosenttikorotus voisi olla jopa suurempi kuin tullin taso: nämä osapuolet väittivät, että tuotteet myytiin erityisiin hintaryhmiin hinnoiteltuina ja että jos tulli nostaisi tietyn tuotteen hintaa yli tietyn hintaryhmän rajan, tuote olisi hinnoiteltava seuraavaan hintaryhmään, mikä voisi merkitä jopa 20 prosentin korotusta.

Komissio katsoi, että nämä väitteet eivät antaneet aihetta poikkeamiseen alustavista päätelmistä. Pääteltiin, että vähittäiskauppiaiden välisen kilpailun paineet varmistanevat, että kuluttajahintojen korotukset eivät ole suurempia kuin suoraan tulliin perustuva kustannusten nousu. Näin ollen vahvistetaan komission väliaikaisia päätelmiä tehdessään esittämä näkökanta, jonka mukaan tullin vaikutus kuluttajiin on vähäinen, erityisesti, jos sitä verrataan esimerkiksi valuuttakurssien muutoksiin. Tässä yhteydessä on huomattava, että mikään kuluttajia edustava järjestö ei ole vastustanut tätä päätelmää tai esittänyt siitä huomautuksia väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen.

2. Muiden käyttäjien edut

(46) Väliaikaisen tullin käyttöönoton jälkeen tietyt osapuolet ilmoittautuivat ja väittivät, että käyttöön otetulla tullilla olisi hyvin kielteinen vaikutus niiden liiketoimintaan. Kyseessä olivat erityisesti hotelleille ja muille laitoksille liinavaatteita vuokraavat yritykset. Kyseisiä käyttäjiä edustava järjestö oli ilmoittautunut ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, mutta se ei ollut esittänyt asiaan vaikuttavia tietoja komission pyynnöstä huolimatta.

Väliaikaisen tullin käyttöönoton jälkeen ilmoittautuneita osapuolia pyydettiin myös toimittamaan asiaan vaikuttavia tietoja, kuten vuodeliinavaatteiden oston osuus niiden kustannuksista, mutta yksikään niistä ei esittänyt tietoja väliaikaisessa asetuksessa asetetussa määräajassa. Jotkut niistä esittivät tiettyjen vuodeliinavaatetyyppien jättämistä

tämän menettelyn ulkopuolelle (katso edellä johdanto-osan 4 ja 6 kappale). Tässä yhteydessä ne ilmoittivat, että kyseessä oli useampaan käyttötarkoitukseen ja säännölliseen teolliseen pesuun soveltuvat vuodeliinavaatelajit. Komissio katsoi tämän vuoksi, että vaikka toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi jossain määrin näihin yrityksiin, asianomaisten vuodeliinavaatteiden alkuperäiset ostokustannukset ovat suhteellisen pieniä verrattuna jatkuviin pesu-, haku- ja toimittamiskustannuksiin. Näissä väitteissä ei näin ollen tullut esille pakottavia syitä, joiden perusteella olisi ollut jätettävä ottamatta toimenpiteet käyttöön.

I. POLKUMYYNTITOIMENPITEET

1. Lopulliset tullit

(47) Vahinkomarginaalien taso on kaikissa tapauksissa korkeampi kuin polkumyyntimarginaalien taso. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyyntitulli edellä johdanto-osan 29–31 kappaleessa esitettyjen polkumyyntimarginaalien tasolla lukuun ottamatta yrityksiä, joiden polkumyyntimarginaalit ovat vähimmäistasoa ja joiden osalta tullia ei pitäisi ottaa käyttöön.

2. Väliaikaisen tullin kantaminen

(48) Vievien tuottajien osalta todettujen polkumyyntimarginaalien suuruus sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus oikeuttaisivat tavallisesti väliaikaisen tullin kantamisen lopullisen tullin määrän suuruisena.

Tietyt asianomaiset viejät ja tuojat katsoivat kuitenkin, että väliaikaista asetusta ei otettu käyttöön perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan viimeisessä virkkeessä säädetyssä määräajassa. Koska on epävarmuutta siitä, noudatettiinko määräaikaa määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä annetun asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]) säännösten mukaisesti, neuvosto katsoo, että oikeudellisen epävarmuuden välttämiseksi väliaikaista tullia ei olisi kannettava.

3. Käsipuilla valmistettujen tuotteiden varmentaminen

(49) Johdanto-osan 7 kappaleessa tarkoitetun käsipuilla valmistettuja tuotteita koskevan poikkeuksen myöntämiseksi vaaditaan todistus siitä, että tuotteet on valmistettu käsipuilla. Todistuksen olisi oltava liitteessä II olevan lomakkeen mukainen ja alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten antama. Tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 ([2]) 3 artiklassa säädettyä todistusta olisi pidettävä riittävänä poikkeuksen myöntämiseksi.

(50) Komissio seuraa tarkoin asianomaisista maista tapahtuvaa vuodeliinavaatteiden tuontia ja toteuttaa tarvittaessa aiheelliset toimenpiteet.

4. Uuden viejän kohtelua koskevat tulevat pyynnöt

(51) Tässä menettelyssä ei voitu aloittaa perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan säännösten mukaista uusia viejiä koskevaa tarkastelua yksilöllisten polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi, koska tutkimuksessa käytettiin otantamenetelmää. Kuten edellä johdanto-osan 12 ja 13 kappaleessa selostetaan, mahdollisten tosiasiallisesti uusien vientiä harjoittavien tuottajien ja tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien yritysten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi katsotaan kuitenkin, että viimeksi mainituille yrityksille määrättyä painotettua keskimääräistä tullia on sovellettava kaikkiin sellaisiin uusiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, jotka muutoin olisivat oikeutettuja perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaiseen tarkasteluun,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli sellaisten Intiasta, Pakistanista ja Egyptistä peräisin olevien, puuvillakuiduista puhtaina tai sekoitettuina keinokuitujen tai pellavan kanssa (siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu) valmistettujen vuodeliinavaatteiden tuonnissa, joihin ei sovelleta 2 artiklan säännöksiä ja jotka luokitellaan seuraaviin CN-koodeihin:

CN-koodi	Taric-koodi
ex 6302 21 00	6302 21 00*81
	6302 21 00*89
ex 6302 22 90	6302 22 90*19
ex 6302 31 10	6302 31 10*90
ex 6302 31 90	6302 31 90*90
ex 6302 32 90	6302 32 90*19

([1]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1

([2]) EYVL N:o L 275, 8.11.1993, s. 1, asetus sellaisena, kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 824/97 (EYVL L 119, 8.5.1997, s. 1).

2. Lopullinen polkumyyntitulli vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnasta on 3 ja 4 kohdan mukaisesti seuraava tuotteille, joiden alkuperämaa on:

Maa	Tulli	Taric-lisäkoodi
Egypti	13,5 %	8900
Intia	24,7 %	8900
Pakistan	6,7 %	8900

Maa	Tulli	Taric-lisäkoodi
Egypti	13,0 %	8041
Intia	11,6 %	8042
Pakistan	6,4 %	8043

3. Liitteessä I lueteltujen vievien tuottajien valmistamiin ja vietäväksi myymiin tuotteisiin sovelletaan seuraavia polkumyyntitulleja:

4. Seuraavassa lueteltujen yritysten valmistamiin ja vietäväksi myymiin tuotteisiin sovelletaan seuraavia polkumyyntitulleja:

Maa	Valmistaja	Tulli	Taric-lisäkoodi
Intia	Anglo French Textiles	24,7 %	8044
	The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd	7,7 %	8045
	Nowrosjee Wadia & Sons Ltd	7,7 %	8045
	Madhu Industries Ltd	17,0 %	8046
	Madhu International	17,0 %	8046
	Omkar Exports	14,2 %	8047
	Prakash Cotton Mills Ltd	2,6 %	8048

Maa	Valmistaja	Tulli	Taric-lisäkoodi
Egypti	Stephanie Textile	8,7 %	8049

Maa	Valmistajat	Tulli	Taric-lisäkoodi
Pakistan	Al-Abid Silk Mills Ltd	6,7 %	8050
	Al-Abid Export (Pvt) Ltd	6,7 %	8050
	Al-Karam Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Fateh Textile Mills Ltd	6,3 %	8052
	Mohammad Farooq Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Gul Ahmed Textile Mills Ltd	0,0 %	8051
	Excel Textile Mills Ltd	0,0 %	8051

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

2 artikla

1. Yksinomaan käsi- tai jalkakäyttöisillä kangaspuilla kudotusta kankaasta tehdyt tuotteet, jotka luokitellaan 1 artiklan 1 kohdassa mainittuihin CN-koodeihin, vapautetaan tämän asetuksen 1 artiklassa säädetystä tullista (Taric-koodit 6302 21 00 * 21, 6302 21 00 * 29, 6302 22 90*11, 6302 31 10*10, 6302 31 90*10, 6302 32 90*11).

2. Poikkeus myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka luovutetaaan vapaaseen liikkeeseen yhteisössä jollakin seuraavista asiakirjoista:

i) alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten antama todistus, joka on tämän asetuksen liitteessä II olevan mallin mukainen, tai

ii) asetuksen (ETY) N:o 3030/93 3 artiklan mukainen todistus.

3. Todistukset, jotka on annettu 2 kohdan i alakohdan nojalla, ovat voimassa ainoastaan, jos alkuperämaat ovat ilmoittaneet komissiolle sellaisten viranomaistensa nimet ja osoitteet, joilla on toimivalta myöntää tällaisia todistuksia, ja toimittaneet näiden viranomaisten käyttämien leimojen mallit sekä todistusten tarkastamisesta vastuussa olevien viranomaisten nimet ja osoitteet. Leimat ovat voimassa siitä päivästä, jona komissio vastaanottaa niiden mallit.

4. Todistukset, jotka on annettu 2 kohdan nojalla, ovat voimassa ainoastaan, jos todistuksen 11 kohdan vaihtoehdot a ja c on poistettu ja jos niissä todistetaan, että tuotteet ovat vaihtoehdon b mukaisia.

5. Yhteisön tullikoodeksin asianmukaisia soveltamissääntöjä ja erityisesti yhteisön tullikoodeksin vahvistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/97 soveltamissääntöjen vahvistamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (1) 93 artiklan ja sen jälkeisten artiklojen säännöksiä hallinnollisesta yhteistyöstä sovelletaan soveltuvin osin.

3 artikla

Jos asianomaisten maiden uusi vievä tuottaja toimittaa komissiolle riittävät todisteet siitä, että:

— se ei ole vienyt yhteisöön 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tuotteita tutkimusajanjakson aikana (1 päivästä heinäkuuta 1995 30 päivään kesäkuuta 1996);

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejämaan viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä;

— se on tosiasiallisesti vienyt asianomaisia tuotteita yhteisöön toimenpiteiden perustana olevan tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusveloite merkittävän tuotemäärän viemiseksi yhteisöön,

neuvosto voi komission ehdotuksesta ja neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan muuttaa 1 artiklan 3 kohdan yksinkertaisella enemmistöllä lisäämällä kyseisen uuden vievän tuottajan liitteessä I olevaan yritysten luetteloon.

4 artikla

Asetuksella (EY) N:o 1069/97 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät vapautetaan.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 1997.

Neuvoston puolesta

G. WOHLFART

Puheenjohtaja

(1) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 89/97 (EYVL L 17, 21.1.1997, s. 28).

LIITE I

EGYPTI

AMC Arab Metals Co., Cairo
Dantex Ltd, Cairo
Egyptex, Cairo
El Naggar Egyptian Co. For Furniture, Elmahalla
Nile Tex, Alexandria
Wintex-Wahab International Textiles Ltd, Cairo
Zahret El Mehalla for Weaving, Mehalla El Kubra — El-Seka El-Wosta

INTIA

A. Shashikant & Co., Mumbai (Bombay)
Ajit Impex, Mumbai (Bombay)
Akai Impex Ltd, Mumbai (Bombay)
Alps Industries Ltd, Ghaziabad
Amitara Fabrics Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Anunay Fab. Pvt. Ltd, Ahmedabad
B.X. International, Mumbai (Bombay)
Badridass Gauridatt Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai (Bombay)
Bünts Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Chhaganlal Kasturchand & Co. Ltd, Mumbai (Bombay)
Classic Connections, Mumbai (Bombay)
Concepts International India Pvt. Ltd, Gurgaon
Cotfab Exports, Mumbai (Bombay)
Country House, New Delhi
Deepak Traders, Mumbai (Bombay)
Dhanalakshmi Weaving Works, Cannanore
Divya Textiles, Mumbai (Bombay)
Dyna-Impex Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Elite Exports, Mumbai (Bombay)
Emperor Trading Company, Tirupur
Encore Themes, New Delhi
Govindji Trikamdas & Co., Mumbai (Bombay)
Hindustan Textiles, Cannanore
Ibats, New Delhi
Incotex, Mumbai (Bombay)
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd, New Delhi
Indo Export Corporation, New Delhi
International Services, Chennai (Madras)
Intex Exports, Mumbai (Bombay)
Invitation Apparels Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Jindal India, Mumbai (Bombay)
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad
K. Overseas, New Delhi
Kanodia Fabrics (International), Mumbai (Bombay)
Kaushalya Export, Ahmedabad
Kitu Bhandari Pvt. Ltd, New Delhi
Kothari Industrial Corporation Ltd, Chennai (Madras)
Lakshmi Apparels and Wovens Limited, Coimbatore
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad
Maritex Exports, Mumbai (Bombay)
Marwaha Exports, New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd, Chennai (Madras)
Minar Exports, Mumbai (Bombay)
Mridul Enterprises, New Delhi
Niaz International, Farrukhabad
P.J. Exports, Mumbai (Bombay)
Patodia Syntex Ltd, Mumbai (Bombay)
Pattex Exports, Mumbai (Bombay)
Prem Textiles, Indore
Punch Exporters, Mumbai (Bombay)
Raghuvir Exim Ltd, Ahmedabad
Rajka Designs Pvt. Ltd, Ahmedabad
Sanna Inttex, Mumbai (Bombay)
Santex Exports, Mumbai (Bombay)
S. D. Enterprises, Mumbai (Bombay)
Shetty Garments Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Shivani Exports, Mumbai (Bombay)
Shorewala Exim Int'l, New Delhi
Shrijee Enterprises, Mumbai (Bombay)
Shruti Designs Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Sohanlal Balkrishna Export, Mumbai (Bombay)
Southern Sales & Services, Bangalore
Standard Industries Ltd, Mumbai (Bombay)
Starline Exports, Mumbai (Bombay)
Sumangalam Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Sunil Impex, Mumbai (Bombay)
Sunil Silk Mills, Mumbai (Bombay)
Sunny Made Ups, Mumbai (Bombay)
Suresh & Co., Mumbai (Bombay)
Surya International, Panipat
Syndicate Impex, Ahmedabad
Syntex Corporation Ltd, Mumbai (Bombay)
Tata Exports Limited, Mumbai (Bombay)
Texcellence Overseas, Mumbai (Bombay)
The Hindoostan Spg. & Wvg. Mills Ltd, Mumbai (Bombay)
The Ruby Mills Limited, Mumbai (Bombay)
Trend Setters, Mumbai (Bombay)
Trend Setters K.F.T.Z., Mumbai (Bombay)
Vepar Private Limited, Ahmedabad
Vigneshwara Exports Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
Wooltop Weaves, Chennai (Madras)

PAKISTAN

Adamjees Impex International, Karachi
Afroze Textile Industries (Private) Ltd, Karachi
Amer Fabrics Limited, Lahore
Anjum Textile Mills (Private) Ltd, Faisalabad
Arzoo International (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Arzoo Textile Mills Ltd, Faisalabad
Asco International (Pvt.) Ltd, Karachi
Aziz Sons, Karachi
B.I.L. Exporters, Karachi
Be Be Jan Pakistan (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Bela Textiles Limited, Karachi

Dyer Textile & Printing Mills (Pvt.) Ltd, Karachi
Eksons Sales Organization, Karachi
Elahi Enterprises Ltd, Lahore
Elasta Amtex Industries (Pvt.) Ltd, Karachi
Fairdeal Textiles (Pvt.) Ltd, Karachi
Faisal Industries, Karachi
Fashion Knit Industries, Karachi
Gohar Enterprises, Faisalabad
Gohar International (Pvt.) Ltd, Faisalabad
H. A. Industries (Private) Ltd, Faisalabad
Home Furnishings Ltd, Karachi
Kam International, Karachi
Kausar Textile Industries (Pty) Ltd, Faisalabad
Kohinoor Textile Mills Ltd, Rawalpindi
Latif Int'l (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Liberty Mills Limited, Karachi
Linex International (Pvt.) Ltd, Karachi
Lotus Textile Industries Limited, Karachi
Lucky Impex, Karachi
Lucky Tex, Karachi
Lucky Textile Mills, Karachi
M.F.M.Y. Industries Ltd, Karachi
M.R. Export (Private) Ltd, Lahore
Mukaty Corporation, Karachi
Nadia Textile International (Pvt.) Ltd, Lahore
Nakshbandi Industries Limited, Karachi
Nash Garments (Pvt.) Ltd, Karachi
Nina Industries Ltd, Karachi
Nishat Mills Limited, Karachi
Nishitex Enterprises, Karachi
Nu-tex (Pvt.) Ltd, Karachi
Parsons Industries (Pvt.) Ltd, Karachi
S.P.R.L. Rehman Brothers, Lahore
Sas Texexport (Pvt.) Ltd, Karachi
Shabbir Associates, Karachi
Sharif Textile Industries (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Sitara Textile Industries (Pvt.) Ltd, Faisalabad
Syncotex Sa Agencies, Karachi
The Crescent Textile Mills Limited, Faisalabad
Today's Sportswear Inc., Karachi
Towellers Limited, Karachi
Unibro Industries Limited, Karachi
Union Exports (Pvt.) Ltd, Karachi
ZN Textiles (Pvt.) Ltd, Faisalabad

1 Exporter (name, full address, country) Exportateur (nom, adresse complète, pays)	**ORIGINAL**	2 No
	CERTIFICATE in regard to HANDLOOMS, TEXTILE HANDICRAFTS and TRADITIONAL TEXTILE PRODUCTS, OF THE COTTAGE INDUSTRY, issued in conformity with and under the conditions regulating trade in textile products with the European Community **CERTIFICAT relatif aux TISSUS TISSÉS SUR MÉTIERS À MAIN, aux PRODUITS TEXTILES FAITS À LA MAIN et aux PRODUITS TEXTILES RELEVANT DU FOLKLORE TRADITIONNEL, DE FABRICATION ARTISANALE, délivré en conformité avec et sous les conditions régissant les échanges de produits textiles avec la Communauté européenne**	
3 Consignee (name, full address, country) Destinataire (nom, adresse complète, pays)	4 Country of origin Pays d'origine	5 Country of destination Pays de destination
6 Place and date of shipment — Means of transport Lieu et date d'embarquement — Moyen de transport	7 Supplementary details Données supplémentaires	

8 Marks and numbers — Number and kind of packages — DESCRIPTION OF GOODS Marques et numéros — Nombre et nature des colis — DÉSIGNATION DES MARCHANDISES	9 Quantity Quantité	10 FOB Value (1) Valeur fob (1)

11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY — VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE

I, the undersigned, certify that the consignment described above includes only the following textile products of the cottage industry of the country shown in box No 4:

a) fabrics woven on looms operated solely by hand or foot (handlooms) (2)

b) garments or other textile articles obtained manually from the fabrics described under a) and sewn solely by hand without the aid of any machine (handicrafts) (2)

c) traditional folklore handicraft textile products made by hand, as defined in the list agreed between the European Community and the country shown in box No 4.

Je soussigné certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement les produits textiles suivants relevant de la fabrication artisanale du pays figurant dans la case 4:

a) tissus tissés sur des métiers actionnés à la main ou au pied *(handlooms)* (2)

b) vêtements ou autres articles textiles obtenus manuellement à partir de tissus décrits sous a) et cousus uniquement à la main sans l'aide d'une machine *(handicrafts)* (2)

c) produits textiles relevant du folklore traditionnel fabriqués à la main, comme définis dans la liste convenue entre la Communauté européenne et le pays indiqué dans la case 4.

12 Competent authority (name, full address, country) Autorité compétente (nom, adresse complète, pays)	At — À ....., on — le.....
	..... (Signature) (Stamp — Cachet)

(1) In the currency of the sale contract. — Dans la monnaie du contrat de vente.
(2) Delete as appropriate. — Biffer la (les) mention(s) inutile(s).